

1. Wykluczenie społeczne osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawodawstwo regulujące problematykę reintegracji społecznej i zawodowej osób wykluczonych społecznie. 2. Zróżnicowany system instytucji pomocy społecznej. 3. Ujęcie problematyki wykluczenia społecznego w programach aktywizacji zawodowej. 4. Monitoring niekorzystnych zjawisk i problemów społecznych. 5. Współpraca pomiędzy instytucjami rządowymi i samorządowymi a organizacjami pozarządowymi. 6. Wprowadzanie standardów usług w instytucjonalnych placówkach pomocy społecznej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Niewystarczająca infrastruktura środowiskowa, zwłaszcza na terenach wiejskich. 2. Niewystarczająca liczba miejsc pracy dla osób wykluczonych społecznie. 3. Problemy ekonomiczne związane z funkcjonowaniem spółdzielni socjalnych, centrów i klubów integracji społecznej. 4. Niski poziom wykształcenia osób zagrożonych i wykluczonych społecznie. 5. Wysoki odsetek osób bezrobotnych pozostających bez prawa do zasiłku, korzystających z pomocy społecznej. 6. Psychospołeczne czynniki ograniczające powrót osób wykluczonych do aktywności społeczno – zawodowej, w tym uzależnienie od pomocy społecznej.

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ol style="list-style-type: none"> 1. Możliwość uzupełnienia lub zmiany kwalifikacji zawodowych poprzez edukację ustawiczną. 2. Rozwój sektora ekonomii społecznej (spółdzielnie socjalne, kluby i centra integracji społecznej). 3. Możliwość korzystania z funduszy unijnych przeznaczonych na realizację programów reintegracji społecznej i zawodowej. 4. Możliwość korzystania z dobrych wzorców prowadzenia reintegracji w krajach Unii Europejskiej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pogorszenie sytuacji gospodarczej. 2. Osłabienie więzi rodzinnych (wzrost rozwodów i liczby rodzin niepełnych) a w konsekwencji rozwój dysfunkcji społecznych. 3. Dyskryminacja na rynku pracy osób w wieku produkcyjnym niemobilnym (45-59/64 lat). 4. Przeciążenie pracowników socjalnych ilością zadań oraz procedurami, które ograniczają prowadzenie pracy socjalnej. 5. Niechęć gmin do realizacji projektów na rzecz wykluczonych

<ol style="list-style-type: none"> 5. Zwiększenie mobilności zawodowej i geograficznej. 6. Dostęp do świadczeń rodzinnych z systemów zabezpieczenia społecznego krajów Unii Europejskiej. 7. Popularyzacja nowatorskich i efektywnych metod przeciwdziałania wykluczeniu. 8. Wykorzystanie potencjału naukowego w przygotowywaniu i realizacji programów wsparcia. 9. Działalność Obserwatorium Integracji Społecznej przy Regionalnym Ośrodku Polityki Społecznej w Opolu. 	<p>społecznie w oparciu o środki z Unii Europejskiej.</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. Ograniczenie środków finansowych przeznaczonych na wypłatę fakultatywnych świadczeń z pomocy społecznej.
--	---

2. Wyrównywanie szans życiowych osób niepełnosprawnych

Mocne strony	Słabe strony
<ol style="list-style-type: none"> 1. Funkcjonowanie placówek instytucjonalnej pomocy niepełnosprawnym w zakresie rehabilitacji leczniczej, zawodowej i społecznej. 2. Wzrost wiedzy i umiejętności kadry pracującej z osobami niepełnosprawnymi. 3. Wzrost akceptacji społecznej dla potrzeb osób niepełnosprawnych. 4. Dostępność do pozyskiwania środków unijnych w zakresie przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu osób niepełnosprawnych oraz ich integracji społecznej i zawodowej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Słaba koordynacja działalności instytucjonalnych placówek pomocy niepełnosprawnym. 2. Niski poziom wykształcenia osób niepełnosprawnych. 3. Niska aktywność znacznej liczby organizacji pozarządowych w sferze działalności na rzecz osób niepełnosprawnych. 4. Bariery architektoniczne i komunikacyjne. 5. Niedostateczne przestrzeganie prawa budowlanego w zakresie przepisów uwzględniających potrzeby osób niepełnosprawnych. 6. Mała ilość miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych. 7. Niewystarczające środki finansowe na realizację zadań na rzecz osób niepełnosprawnych.

	8. Mała liczba funkcjonujących w województwie zakładów aktywności zawodowej.
--	--

Szanse	Zagrożenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Funkcjonowanie organizacji pozarządowych działających na rzecz osób niepełnosprawnych. 2. Integracja społeczna i zawodowa osób niepełnosprawnych. 3. Wzrost poziomu wykształcenia osób niepełnosprawnych. 4. Możliwość pozyskiwania środków z funduszy Unii Europejskiej. 5. Możliwość pozyskiwania i zwiększania aktywności wolontariuszy w organizacjach pozarządowych działających na rzecz środowisk osób niepełnosprawnych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wykluczenie osób niepełnosprawnych z życia społecznego oraz z rynku pracy. 2. Brak środków własnych na realizację programów unijnych. 3. Niewykorzystanie w pełni środków przeznaczonych na pomoc osobom niepełnosprawnym. 4. Niska aktywność osób niepełnosprawnych i ich rodzin. 5. Brak współpracy pomiędzy administracją publiczną a organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych.

3. Przeciwdziałanie marginalizacji osób starszych

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wydłużenie czasu trwania życia. 2. Zaangażowanie w działalność organizacji pozarządowych. 3. Upowszechnianie wiedzy na temat procesu starzenia się i jego konsekwencji (profilaktyka starzenia). 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wzrost udziału osób starszych w strukturze demograficznej. 2. Utrudniony dostęp do specjalistycznego leczenia i rehabilitacji. 3. Mieszkania o gorszym standardzie. 4. Bariery urbanistyczne, architektoniczne oraz w komunikacji. 5. Zmiana modelu rodziny na jedno, dwupokoleniowe (osłabienie funkcji opiekuńczych nad osobami starszymi). 6. Duży odsetek osób niepełnosprawnych wśród seniorów. 7. Samotność i izolacja społeczna

	osób starszych. 8. Niska aktywność społeczna osób starszych.
--	---

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dostosowanie standardów opieki do wymogów Unii Europejskiej. 2. Rozwój organizacji pozarządowych i wolontariatu działających na rzecz osób starszych. 3. Aktywność osób starszych w organizacjach samopomocowych. 4. Postęp medycyny poprawiający sytuację zdrowotną osób starszych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Niedostosowanie do potrzeb społecznych rynku usług opiekuńczych i pielęgnacyjnych. 2. Niedostosowanie infrastruktury domów pomocy społecznej do obowiązujących standardów. 3. Różnice kulturowe między pokoleniami. 4. Dyskryminacja osób starszych. 5. Nadumieralność mężczyzn. 6. Migracje ludzi młodych. 7. Patologiczne relacje pokoleniowe w rodzinach, wykorzystywanie ekonomiczne i emocjonalne osób starszych. 8. Ubóstwo wśród osób starszych.

4. Opieka nad dzieckiem i rodziną

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wzrost aspiracji edukacyjnych. 2. Wzrastająca popularność wolontariatu wśród dzieci i młodzieży. 3. Ustawodawstwo określające działania w zakresie opieki nad dzieckiem i rodziną. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Niedostatecznie rozwinięty system rodzinnej opieki zastępczej – zbyt mała liczba rodzin zastępczych i rodzinnych domów dziecka. 2. Niewystarczająca liczba ośrodków wsparcia dla rodzin w kryzysie. 3. Migracje zagraniczne jednego lub obojga rodziców – zjawisko eurosieroctwa. 4. Niewystarczająca oferta spędzania czasu wolnego dla dzieci. 5. Niewystarczająca liczba specjalistów do pracy z rodziną.

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój rodzinnych form opieki nad dzieckiem. 2. Kampanie społeczne na rzecz rodzinnych form opieki nad dzieckiem. 3. Rozwój szkolnictwa wyższego. 4. Współpraca pomiędzy instytucjami udzielającymi pomocy dziecku i rodzinie. 5. Wczesna profilaktyka rodzin – wsparcie rodzin naturalnych. 6. Promowanie wartości prorodzinnych. 7. Działalność organizacji pozarządowych na rzecz wsparcia rodziny i dziecka. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zagrożenia funkcjonowania rodziny (rozpad więzi rodzinnych, bezrobocie, przemoc w rodzinie, ubóstwo, uzależnienia, niezaradność życiowa, niewydolność opiekuńczo-wychowawcza, kryzys wartości). 2. Uzależnienie od pomocy społecznej, wyuczona bezradność. 3. Pogorsząca się sytuacja gospodarcza. 4. Malejąca liczba żłobków i przedszkoli.

5. Profilaktyka i rozwiązywanie problemów alkoholowych

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ol style="list-style-type: none"> 1. Świadomość społeczna problemów i zagrożeń związanych z alkoholem. 2. Regulacje prawne w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych. 3. Źródła finansowania profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych w gminach. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Niewystarczające finansowanie świadczeń zdrowotnych udzielanych przez jednostki lecznictwa odwykowego. 2. Niewystarczająca oferta terapeutyczna adresowana do dorosłych i nieletnich członków rodzin osób uzależnionych. 3. Deficyty w zakresie kadry merytorycznej lecznictwa odwykowego. 4. Znaczna liczba osób uzależnionych nie objętych leczeniem odwykowym. 5. Duża dostępność i promocja napojów alkoholowych.

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój jakościowy i ilościowy oferty terapeutycznej leczenia odwykowego. 2. Podnoszenie kwalifikacji merytorycznych pracowników leczenia odwykowego. 3. Realizacja programów profilaktycznych i interwencyjnych przez jednostki podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej. 4. Realizacji programów profilaktycznych przez organizacje pozarządowe. 5. Rozwój inicjatyw związanych z funkcjonowaniem pozytywnych liderów młodzieżowych i wolontariatu. 6. Zwiększenie poziomu egzekwowania prawa w zakresie problemów alkoholowych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dysfunkcje rodzin z problemem alkoholowym. 2. Zagrożenie marginalizacją i wykluczeniem społecznym osób uzależnionych od alkoholu i ich rodzin. 3. Szkody społeczne i ekonomiczne związane z nadużywaniem alkoholu oraz wynikające z nich obciążenia budżetu państwa i samorządów terytorialnych. 4. Problemy rodzin związane z zarobkowymi wyjazdami za granicę. 5. Przyzwolenie na spożywanie alkoholu w środkach komunikacji publicznej i w miejscach publicznych. 6. Sprzedaż alkoholu osobom nieletnim.

6. Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ol style="list-style-type: none"> 1. Edukacja społeczna dotycząca przemocy w rodzinie. 2. Zwiększająca się ilość informacji dotycząca oferty pomocowej dla osób doświadczających przemocy. 3. Stosowanie przez policję i inne instytucje procedury interwencji wobec przemocy w rodzinie „Niebieskie Karty”. 4. Ustawowe uregulowanie w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mało rozwinięta sieć placówek interwencyjno – opiekuńczych dla osób doświadczających przemocy w rodzinie. 2. Zbyt mała oferta pomocy psychologicznej i terapii adresowana do osób doświadczających przemocy oraz do sprawców przemocy. 3. Niechęć do ujawniania przemocy u osób poszkodowanych. 4. Niedoskonałe instrumentarium prawne dotyczące ochrony osób doświadczających przemocy. 5. Długotrwałość procedur wymiaru sprawiedliwości.

	6. Problemy z izolacją osób doznających przemocy od sprawców.
--	---

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ol style="list-style-type: none"> 1. Tworzenie międzyinstytucjonalnych i interdyscyplinarnych zespołów zajmujących się konkretnymi przypadkami przemocy w rodzinie. 2. Podnoszenie kwalifikacji pracowników instytucji stykających się z przemocą w rodzinie. 3. Zwiększenie aktywności gmin w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. 4. Tworzenie grup wsparcia i samopomocowych dla osób doświadczających przemocy w rodzinie. 5. Zwiększenie dostępności i skuteczności programów terapeutycznych dla ofiar przemocy w rodzinie 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obojętność społeczna wobec przemocy w rodzinie. 2. Dysfunkcje rodzin spowodowane m. in. rozpadem więzi, ubóstwem, przemocą i przejmowaniem negatywnych wzorców. 3. Niebezpieczeństwo marginalizacji i wykluczenia społecznego osób i rodzin dotkniętych przemocą. 4. Deficyty w zakresie skutecznej ochrony osób doznających przemocy. 5. Bezkarność części sprawców przemocy w rodzinie.

7. Przeciwdziałanie narkomanii

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ol style="list-style-type: none"> 1. Uregulowanie prawne i finansowe zadań z zakresu przeciwdziałania narkomanii (ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.). 2. Funkcjonowanie gminnych programów przeciwdziałania narkomanii. 3. Możliwość finansowania zadań z opłat za koncesje alkoholowe. 4. Współpraca samorządu województwa z samorządami gminnymi i powiatowymi. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Niedostateczna infrastruktura w zakresie leczenia i rehabilitacji uzależnienia od narkotyków (szczególnie w leczeniu ambulatoryjnym). 2. Brak wyspecjalizowanych struktur w administracji samorządów gminnych i powiatowych odpowiedzialnych za przeciwdziałanie narkomanii. 3. Niski poziom zaangażowania społecznego w zakresie profilaktyki i przeciwdziałania narkomanii. 4. Brak wystarczających źródeł

<p>5. Wykorzystanie funduszy unijnych.</p> <p>6. System adekwatnych oddziaływań profilaktycznych (m.in. rozbudowana sieć profilaktyki rówieśniczej i działalność wolontariuszy).</p> <p>7. Współpraca samorządu województwa z instytucjami i organizacjami pozarządowymi na poziomie ogólnopolskim i lokalnym.</p>	<p>finansowania działań profilaktycznych i leczniczych.</p>
--	---

SZANSE	ZAGROŻENIA
<p>1. Rozwój infrastruktury w profilaktyce, leczeniu i rehabilitacji.</p> <p>2. Rozwój sieci ambulatoryjnej opieki zdrowotnej w zakresie leczenia i rehabilitacji osób uzależnionych od narkotyków.</p> <p>3. Wdrażanie programów i działań ukierunkowanych na reintegrację społeczną osób uzależnionych.</p> <p>4. Zwiększenie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat narkomanii i związanych z nią problemów.</p>	<p>1. Wysoka liczba osób uzależnionych; (szczególnie młodzieży).</p> <p>2. Obniżanie się granicy wieku inicjacji narkotykowych wśród młodzieży.</p> <p>3. Wzrost dostępności młodzieży do środków psychoaktywnych (m. in. dopalacze).</p> <p>4. Wzrost ilości zachowań ryzykownych wśród młodzieży związanych z używaniem narkotyków.</p> <p>5. Współwystępowanie różnych form zachowań aspołecznych.</p>

8. Współdziałanie sektora pozarządowego w kreowaniu i realizacji polityki społecznej samorządu

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<p>1. Ustawodawstwo regulujące zasady działania i współpracy.</p> <p>2. Doświadczenia wynikające z realizacji programu współpracy województwa z organizacjami pozarządowymi.</p>	<p>1. Niewystarczająca liczba organizacji pozarządowych.</p> <p>2. Niewystarczająca infrastruktura w zakresie bazy lokalowej i kadry utrudniająca prowadzenie działalności społecznej.</p> <p>3. Niewystarczające środki na dofinansowanie zadań</p>

	<p>realizowanych przez organizacje pozarządowe.</p> <p>4. Niewielkie zainteresowanie działalnością społeczną.</p>
--	---

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pozyskiwanie środków z Unii Europejskiej na realizację programów sektora pozarządowego. 2. Aktywizacja sektora pozarządowego w niezagospodarowanych dotąd obszarach życia społecznego. 3. Wprowadzenie nowatorskich rozwiązań w działalności sektora pozarządowego poprzez pomoc w kontaktach międzynarodowych i udział w szkoleniach. 4. Pozyskiwanie do współpracy przez administrację publiczną nowych partnerów społecznych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pogorszenie sytuacji gospodarczej – ograniczenie środków finansowych na działalność sektora pozarządowego. 2. Niewystarczająca informacja na temat działających organizacji pozarządowych. 3. Występowanie zjawiska apatii i bierności społecznej.

9. Kształcenie i doskonalenie kadr pomocy i integracji społecznej

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ol style="list-style-type: none"> 1. Możliwość pozyskania środków UE z przeznaczeniem na podnoszenie kwalifikacji pracowników instytucji pomocy i integracji społecznej w systemie pozaszkolnym – komponent regionalny. 2. Możliwość podnoszenia kwalifikacji pracowników instytucji pomocy społecznej w systemie szkolnym (studia, w tym podyplomowe) – komponent centralny. 3. Wysoka motywacja pracowników socjalnych do podnoszenia kwalifikacji poprzez kształcenie ustawiczne i szkolenia. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brak odpowiedniej liczby pracowników socjalnych w stosunku do wymaganego standardu (1 pracownik socjalny na 2 tys. mieszkańców, nie mniej niż 3 pracowników socjalnych w ośrodku pomocy społecznej). 2. Niewystarczająca liczba pracowników socjalnych lub doradców specjalizujących się w wsparciu osób niepełnosprawnych w powiecie. 3. Zbyt mała liczba pracowników pomocy społecznej oraz przedstawicieli organizacji pozarządowych funkcjonujących w obszarze pomocy społecznej

<p>4. Duże zapotrzebowanie na szkolenie z zakresu specjalizacji II stopnia w zawodzie pracownik socjalny.</p> <p>5. Opieka merytoryczna regionalnej kadry naukowej.</p> <p>6. Wieloletnie doświadczenie w zakresie organizowania kształcenia zawodowego kadr pomocy i integracji społecznej.</p>	<p>mogących realizować zadania z wykorzystaniem środków UE.</p> <p>4. Brak uprawnionego podmiotu szkolącego w zakresie II stopnia specjalizacji.</p> <p>5. Brak własnego zaplecza technicznego w formie sal wykładowych.</p>
--	--

SZANSE	ZAGROŻENIA
<p>1. Możliwość zwiększenia zatrudnienia kadr pomocy społecznej – pracowników socjalnych i doradców specjalizujących się w wsparciu osób niepełnosprawnych – w ramach upowszechnienia aktywnej integracji i pracy socjalnej w regionie poprzez wzmocnienie kadrowe służb pomocy – dająca przesłanki do istotnego podwyższenia jakości usług w zakresie minimalizacji zjawiska wykluczenia społecznego.</p> <p>2. Zaangażowanie i uczestnictwo w różnego rodzaju szkoleniach i warsztatach organizowanych dla kadr pomocy społecznej.</p> <p>3. Sprawnie funkcjonujący system szkolenia ustawicznego w zakresie podnoszenia kwalifikacji i wykształcenia służb pomocy społecznej w regionie.</p> <p>4. Możliwość uzyskania uprawnień zakresie prowadzenia II stopnia specjalizacji przez z jeden z podmiotów edukacyjnych funkcjonujących w regionie</p>	<p>1. Niedostateczne doświadczenie kadr pomocy społecznej w zakresie pozyskiwania i wykorzystywania środków z UE.</p> <p>2. Przeciążenie pracowników socjalnych ilością dodatkowych zadań wynikających z realizacji projektów finansowanych ze środków UE.</p> <p>3. Małe zapotrzebowanie na szkolenie z zakresu specjalizacji I stopnia w zawodzie pracownik socjalny.</p> <p>4. Zbyt duża ilość szkoleń oraz możliwości podnoszenia kwalifikacji zawodowych w jednym czasie, mogąca spowodować trudność w rekrutacji uczestników.</p>